

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับภาษีมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ.2558¹

ธีรวัฒน์ บุระะภักดี²

จากการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับภาษีการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ.2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมจากข้อมูลของ The Inclusive Development Index 2018 ที่เป็นรายงานของ World Economic Forum (2018) ซึ่งมีสาระสำคัญชี้ว่า ระดับความไม่เสมอภาคของไทยสูงเป็นอันดับที่ 25 จาก 107 ประเทศทั่วโลกและความแตกต่างของนครและคนจนโดยเฉลี่ยพบว่าคนกลุ่มบนที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 20 นี้มีรายได้รวมกันมากกว่ารายได้ครึ่งหนึ่งของคนทั้งหมดในประเทศมาตลอดระยะเวลาเกือบ 30 ปีที่ผ่านมา นอกจากลดความเหลื่อมล้ำแล้วพระราชบัญญัตินี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายรายได้โดยเก็บภาษีจากการถ่ายโอนความมั่งคั่งระหว่างบุคคล เพื่อนำเงินภาษีในส่วนนั้นไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม³ ความเหลื่อมล้ำในสังคมเกิดจากความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้มีโอกาสกับผู้ที่ขาดโอกาส ซึ่งโอกาสที่ว่าคือโอกาสในการเข้าถึง ต่อบรองและจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ในสังคมและสิทธิพื้นฐานที่ควรได้รับ

โดยประเทศไทยมีการจัดเก็บภาษีเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดกอยู่ 2 ภาษี คือ ภาษีการรับมรดก และภาษีกองมรดก โดยมีฐานภาษีที่แตกต่างกัน ภาษีการรับมรดกถูกจัดให้อยู่ในฐานภาษีทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ส่วนภาษีกองมรดกอยู่ในฐานภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร การจัดเก็บภาษีการรับมรดกสำหรับประเทศไทยแม้พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 จะเริ่มบังคับใช้วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 แต่ที่จริงแล้วก่อนหน้านี้ประเทศไทยเคยมีการจัดเก็บภาษีมรดกมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ส่วนในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มีการบังคับใช้ภาษีมรดกเรื่อยมาจนกระทั่งสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม พ.ศ. 2487 ได้ยกเลิกกฎหมายการจัดเก็บภาษีมรดกไป กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2475 ก็ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติอากรมฤคและการรับมฤค พุทธศักราช 2476 ขึ้น โดยมีหลักสำคัญ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่องปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับภาษีการรับมรดก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิลา ภักดีคง

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต(ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ วิโรจน์ สุขพิศาล, ภาษีมรดกกับการสร้างความเป็นธรรมในสังคม, (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย)

เป็นการเก็บภาษีจากอสังหาริมทรัพย์ สหกรณ์ทรัพย์ที่มีรูปร่างที่อยู่ในประเทศไทย สิทธิเรียกร้องต่าง ๆ หลักทรัพย์ เป็นต้น แต่ต่อมาพระราชบัญญัติอากรมรดกและการรับมรดก พุทธศักราช 2476 ถูกยกเลิกไปด้วย เหตุผลที่ไม่ค่อยมีความแน่นอนในการเก็บ และสร้างภาระความยุ่งยากในการจัดเก็บ

จากการศึกษาทำให้ทราบว่าแม้จะได้มีการบังคับใช้กฎหมายจัดเก็บภาษีการรับมรดกตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 เรื่อยมาแต่จากข้อมูลของ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ได้รายงานผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลรายปี ในส่วนที่กรมสรรพากรจัดเก็บภาษีตัวใหม่ โดยเฉพาะภาษีการรับมรดก (ภาษีทางตรง) นั้น ปี 2560 จัดเก็บได้ 65 ล้านบาท และปี 2561 จัดเก็บได้ 219 ล้านบาท รวม 2 ปี จัดเก็บภาษีมรดกได้ 284 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายของกรมสรรพากรและกระทรวงการคลังยังไม่สัมฤทธิ์ผลในการจัดเก็บภาษีมรดกอย่างมีประสิทธิภาพมากเท่าที่ควร โดยอาจเกิดจากปัญหาหลัก สามประการ คือเกิดปัญหาในการตีความว่า “วันที่ได้รับมรดก” ที่ปรากฏในกฎหมายฉบับนี้เป็นวันใดกันแน่ ซึ่งกฎหมายไม่ได้อธิบายหรือนิยามไว้โดยเฉพาะ ซึ่งจะมีผลต่อการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกและกำหนดวันในการยื่นแบบและชำระภาษี ประการต่อมาคือทรัพย์สินที่กำหนดให้เสียภาษีมรดกถูกกำหนดไว้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินที่มีทะเบียนบางประเภทเท่านั้น ไม่ครอบคลุมทรัพย์สินประเภทอื่นเช่น สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา สหกรณ์ทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง สินทรัพย์ดิจิทัล และประการสุดท้ายคือกฎหมายยังมีช่องว่างให้เกิดการหลบหลีกภาษี (Tax Avoidance) โดยไม่ขัดต่อกฎหมายได้

โดยหลักการสำคัญของพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา 23 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมรดกที่เป็นเหตุให้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา 12 วรรคหนึ่ง ซึ่งมาตรา 12 วรรคหนึ่งกำหนดให้ผู้ได้รับมรดกมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าสุทธิหักภาระหนี้สินแล้วเกินหนึ่งร้อยล้านบาท ต้องเสียภาษีในส่วนที่เกินหนึ่งร้อยล้านบาทนั้น⁴

ดังนั้น บุคคลใดได้รับทรัพย์สินมรดกจากผู้เสียชีวิตไม่ว่าโดยผลของกฎหมายหรือโดยทางพินัยกรรมที่มีมูลค่าของทรัพย์สินหักด้วยภาระหนี้สินรวมกันเกิน 100 ล้านบาท บุคคลนั้นก็มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีการรับมรดก ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดกและชำระภาษีการรับมรดกตามแบบที่อธิบดีกำหนด

⁴ พินัย ฌ นคร, คำอธิบายกฎหมายลักษณะมรดก, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร:

วิญญูชน, 2556

(ก.ม. 60) ณ สำนักงานสรรพากรในพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ณ สถานที่อื่นใดตามที่อธิบดีกำหนด ภายใน 150 วันนับแต่วันที่ได้รับมรดกหรือนับแต่วันที่มิหน้าที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกนั้นเอง กล่าวโดยสรุปคือการที่บุคคลใดจะมีหน้าที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกหรือไม่เพียงไร ต้องพิจารณาก่อนว่าทรัพย์สินที่ได้รับมีมูลค่ารวมกันเกินหนึ่งร้อยล้านบาทหรือไม่ในวันที่ได้รับมรดก และได้รับมรดกมาเมื่อใดซึ่งจะส่งผลต่อกรอบระยะเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีและชำระภาษี การหาว่าวันใดคือวันที่ได้รับมรดกจึงมีความสำคัญต่อภาระหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายของทายาทผู้รับมรดกและเจ้าที่สรรพากรในการประเมินภาษี จัดเก็บภาษีตลอดจนเร่งรัดภาษี

ปัญหาการตีความว่าวันใดเป็นวันที่ทายาทได้รับมรดก

เมื่อพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ.2558 ที่เป็นกฎหมายเฉพาะ ไม่ได้ให้นิยามของวันที่ได้รับมรดกกำหนดไว้อย่างชัดเจน และไม่มีการลงรายละเอียดความหมายในมาตราใดเลย

ซึ่งความไม่ชัดเจนการกำหนดวันที่ได้รับมรดกทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายและการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีคือ ไม่สามารถกำหนดได้ว่าวันใดเป็นกำหนดวันที่ต้องชำระภาษีมรดก ซึ่งส่งผลต่ออำนาจในการประเมินภาษีของเจ้าพนักงาน ตลอดจนการเร่งรัดภาษี และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ การคำนวณมูลค่าทรัพย์สินโดยมาตรา15 “การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินให้ถือตามราคาหรือมูลค่าอันพึงมีในวันที่ได้รับ” การคำนวณหามูลค่าให้คำนวณโดยถือเอาราคาทรัพย์สินในวันที่ได้รับมรดก หากเป็นกรณีของหุ้น ตราสารหนี้ หรือแม้กระทั่งรถยนต์ที่มูลค่ามีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วฝ่ายผู้รับมรดกก็อาจอ้างถึงวันที่ทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าต่ำกว่าทำให้เกิดข้อถกเถียงหรือข้อพิพาทถึงความไม่แน่นอนชัดเจน ทำให้กฎหมายขาดความน่าเชื่อถือและขาดสภาพบังคับหากเปรียบเทียบกับประเทศอื่นที่มีการใช้กฎหมายในการจัดเก็บภาษีมรดกและภาษีการรับให้มาก่อนจะเห็นได้ว่าการกำหนดวันที่ได้รับมรดกไว้โดยชัดเจนมากกว่า

ตารางเปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมรดก

ประเทศ	ประเภทภาษีมรดก	การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี
ไทย	ภาษีการรับมรดก	ภายใน 150 วัน นับแต่วันที่ได้รับมรดก
ฝรั่งเศส	ภาษีการรับมรดก	ภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่เข้ามรดกถึงแก่ความตาย หรือ 1 ปี กรณีพิเศษ

สาธารณรัฐเกาหลีใต้	ภาษีการรับมรดก	6 เดือน นับจากวันสุดท้ายของเดือนที่เจ้ามรดกถึงแก่ความตาย
ญี่ปุ่น	ภาษีการรับมรดก	ภายใน 10 เดือน นับแต่รู้ว่าเจ้ามรดกถึงแก่ความตาย

เพื่อแก้ปัญหานี้ เราควรมีการกำหนดวันที่ถือว่าทายาทได้รับมรดกไว้ให้มีความชัดเจนมากขึ้น เพื่อป้องกันการถกเถียงและช่วยให้การจัดเก็บมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัญหาการกำหนดทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกไว้ไม่ครอบคลุม

หลักการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่ดีคือทรัพย์สินมีหลายประเภทต้องจัดเก็บให้ครอบคลุมมากที่สุด แต่ต้องอยู่ภายใต้หลักความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย หากพิจารณาเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ และสาธารณรัฐฝรั่งเศส ล้วนบัญญัติครอบคลุมทรัพย์สินทุกประเภทกล่าวคือสังหาริมทรัพย์สังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่างตลอดจนถึงสิทธิต่างๆที่มีราคาและอาจถือเอาได้ เช่น สิทธิการเช่า ทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นการกำหนดให้ครอบคลุมไว้มาก่อนเพื่อให้อำนาจเจ้าหน้าที่มีโอกาสติดตามเร่งรัดนำมาเสียภาษีได้ในส่วนของประเทศไทยเห็นว่าควรกำหนดเพิ่มเติมดังนี้ 1.สังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษ 2.สังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงเช่นทองคำ อัญมณี 3.สินทรัพย์ดิจิทัล 4.สิทธิต่างๆที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเช่นลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร

ปัญหาการหลบหลีกภาษี

เกี่ยวเนื่องมาจากปัญหาประการแรกเรื่องการกำหนดวันที่ได้รับมรดก ที่ยังไม่มีกำหนดวันที่ได้รับมรดกอย่างแน่ชัดว่าหมายถึงวันใด จนอาจทำให้เกิดการหลบหลีกภาษีทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ เช่น ไม่ไปจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือทายาทตกลงเข้าครอบครองทรัพย์สินร่วมกันโดยไม่เปลี่ยนแปลงทางทะเบียน แม้จะมีการครอบครองถือเอาทรัพย์สินมรดกด้วยเจตนาเป็นเจ้าของแล้วแต่ในทางปฏิบัติเป็นการยากในการเร่งรัดสืบหาของเจ้าพนักงานว่าทายาทแต่ละคนได้รับทรัพย์สินมรดกไปเท่าไรบ้าง ได้เข้าครอบครองเมื่อใด

กรณีเข้าครอบครองทรัพย์สินมรดกและใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินมรดกนั้นแล้วก่อนจะมีการแบ่งแยกทรัพย์สินมรดก เนื่องจากทางกรมสรรพากรมีแนวทางไว้ว่า หากยังไม่ได้มีการแบ่งทรัพย์สินมรดก ภาระภาษีการรับมรดกก็ยังไม่เกิด แต่กรณีที่ทายาทได้เข้าครอบครองโดยเจตนายึดถือเพื่อตนมาตลอด หรือกรณีทายาทเข้ารับโอนหุ้น เจ้ามรดกถึงแก่ความตายหุ้นของเจ้ามรดกย่อมตกทอดแก่ทายาท ส่งผลให้ทายาทมีอำนาจฟ้องเพิกถอนมรดกพิเศษที่ประชุมใหญ่ได้ แม้จะยังไม่ได้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงให้ทายาทเป็นผู้ถือหุ้น อันเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของตัวทายาทในฐานะผู้ถือหุ้นและมีส่วนได้เสียในหุ้นของบริษัทแล้ว

ในกรณีที่แบ่งเป็นส่วนสำคัญ แต่ต่างครอบครองร่วมกันหรือครอบครองแทนเท่ากับว่าทายาทแต่ละคนมีส่วนเท่า ๆ กัน ซึ่งกฎหมายว่าด้วยเรื่องมรดกไม่ได้กำหนดอายุความไว้ เป็นการไม่จำกัดขอบระยะเวลา ในการจดเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนหรือแบ่งมรดกเป็นส่วนสำคัญของทายาท แต่ทุกฝ่ายเข้าครอบครองและใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว หากพิจารณาตีความว่าให้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายใน 150 วัน นับแต่วันที่มีการครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต และจะยากต่อการตรวจสอบของกรมสรรพากร

ปัญหาการหลบหลีกภาษีโดยการโอนทรัพย์สินโดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมาย

การจัดเก็บภาษีมรดกจากกองมรดกแต่เพียงอย่างเดียวคือคำนวณเฉพาะทรัพย์สินในกองมรดกขณะเจ้ามรดกถึงแก่ความตายเท่านั้น ทำให้เกิดปัญหาการหลีกเลี่ยงภาษีมรดกด้วยวิธีการโอนทรัพย์สินโดยวิธีการให้โดยเสน่หาให้แก่ทายาท ระหว่างที่ตนมีชีวิตอยู่ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีการรับมรดก

หลายๆประเทศมักมีกฎหมายภาษีการรับให้ หรือถือว่าเงินที่ได้รับนั้นเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก ซึ่งหากเป็นกรณีที่เงินที่ให้นั้นเป็นการให้ในฐานะบุพการีให้ผู้สืบสันดานเพื่ออุปการะหรือผู้สืบสันดานให้แก่บุพการีตามหน้าที่ธรรมจรรยา มักจะได้รับการยกเว้นในจำนวนเงินตามสมควรแต่ตามประมวลรัษฎากร รัษฎากรมาตรา 42 อนุมาตรา 26 และอนุมาตรา 27 ประกอบพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ. 2558 กำหนดยกเว้นภาษีการรับให้ถึง 20 ล้านบาทต่อปีสำหรับอสังหาริมทรัพย์และอีก 20 ล้านบาทต่อปีสำหรับทรัพย์สินอื่น ซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าจำนวนเงินราว 40 ล้านบาทต่อปีที่บัญญัติยกเว้นให้คือจำนวนเงินที่เป็นเป้าประสงค์ในการออกกฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีมรดกและลดความเหลื่อมล้ำ

จากการศึกษาค้นคว้ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับภาษีการรับมรดกผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะคือ

1. ปัญหาการกำหนดวันที่ทายาทได้รับมรดก ควรมีการกำหนดโดยชัดเจนเช่นวันที่ได้รับมรดกคือวันที่เจ้ามรดกถึงแก่ความตายหรือวันที่ทายาทรู้หรือควรได้รู้ว่าเจ้ามรดกถึงแก่ความตายซึ่งการกำหนดวันที่แน่นอนมีข้อดีดังนี้คือ

1.1 กระตุ้นให้ทายาทรีบโอนมรดกกันเป็นส่วนสำคัญ และจัดสรรใช้สอยทรัพย์สินมรดกที่ตกทอดให้เกิดประโยชน์ต่อไป

1.2 มีความชัดเจน แน่แน่นอนในคัวบทกฎหมายลายลักษณ์อักษร บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีได้ง่าย

1.3 ลดปัญหาการหลีกเลี่ยงภาษีการรับมรดก กรณีที่ใช้ช่องว่างของการกำหนดระยะเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี เมื่อสามารถช่วยลดปัญหาการจัดเก็บภาษีการรับมรดกได้จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพทางรายได้ให้กับรัฐ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

1.4 ไม่เป็นการกระทบสิทธิและสร้างภาระให้แก่ผู้มีหน้าเสียภาษีจนเกินไป

2.ปัญหาการกำหนดทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกขอเสนอให้มีการเพิ่มประเภทของทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกเพิ่มเติม เพิ่มสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษหรือ สิทธิที่มีมูลค่าและสามารถโอนสิทธิทางมรดกได้ เช่น ลิขสิทธิ์ สิทธิการเช่า สิทธิในสัมปทานต่างๆ ที่ตกทอดทางมรดกได้ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีครอบคลุมถึงทรัพย์สินหลายประเภทมากขึ้น

3.ปัญหาการหลบหลีกภาษีโดยหลีกเลี่ยงการจดทะเบียนและการรับไว้ในระหว่างที่เจ้ามรดกยังมีชีวิต ปัญหาการหลบหลีกภาษีส่วนหนึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการกำหนดวันที่ได้รับมรดก ให้ถือว่าทายาทได้รับทรัพย์สินมรดกที่แน่นอน แม้จะยังไม่ได้จดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ โดยต้องมีการให้หักเครดิตภาษีหากภายหลังได้มีการแบ่งมรดกกันจริงๆ แล้ว หากผู้รับมรดกได้รับทรัพย์สินไปไม่เกิน 100 ล้านบาท ก็สามารถขอคืนภาษีได้ ส่วนภาษีการรับให้อาจต้องมีการลดจำนวนเงินที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ในการรับให้ระหว่างบุพการีจากเดิมรวมกันถึง 40 ล้านบาทต่อปีตาม มาตรา 42 อนุมาตรา (26) ที่ออกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 42) พ.ศ. 2559 ที่บัญญัติว่า “เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม เฉพาะเงินได้จากการโอนให้แก่บุตรชอบด้วยกฎหมายนั้น ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทต่อบุตรหนึ่งคนตลอดปีภาษีนั้น” และมาตรา

มาตรา 42 อนุมาตรา (27) “เงินได้ที่ได้รับจากการอุปการะหรือจากการให้โดยเสน่หาจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรส เฉพาะเงินได้ในส่วนที่ไม่เกินยี่สิบล้านบาทตลอดปีภาษีนั้น ”
ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกว่านี้

เอกสารอ้างอิง

พินัย ฌ นคร, คำอธิบายกฎหมายลักษณะมรดก, พิมพ์ครั้งที่ 3 ,กรุงเทพมหานคร:

วิญญูชน, 2556

วิโรจน์ สุขพิศาล, ภาษีมรดกกับการสร้างความเป็นธรรมในสังคม, (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย)

กรมสรรพากร. ความรู้เรื่องภาษีการรับมรดก [Online],AvailableURL

<http://www.rd.go.th/publish/56663.0.html>(พฤศจิกายน 15)

กรมสรรพากร,หนังสือที่ระลึกในการเปิดอาคารกรมสรรพากร[Online],AvailableURL

<https://www.rd.go.th/publish/3453.0.html>,2020(พฤศจิกายน 15)